

Sygn. akt VI U 134/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 listopada 2013 roku.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w składzie:

Przewodniczący SSR Przemysław Chrzanowski

Protokolant stażysta Ewa Daniło

po rozpoznaniu w dniu 25 listopada 2013 roku w Warszawie

na rozprawie

sprawy K. M.

przeciwko Wojewódzkiemu Zespołowi do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w W.

o ustalenie stopnia niepełnosprawności

w związku z odwołaniem K. M.

od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w W. z dnia 18 kwietnia 2013 roku,
Nr (...)

zmienia zaskarżone orzeczenie Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w W. z dnia 18 kwietnia 2013 roku Nr (...) oraz poprzedzające je orzeczenie Powiatowego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w O. z dnia 12 listopada 2012 roku nr (...) w ten sposób, że zalicza K. M. do osób o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności.

Sygn. akt VI U 134/13

UZASADNIENIE

Orzeczeniem z dnia 18 kwietnia 2013 roku, Nr (...), Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w W. uchylił orzeczenie Powiatowego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w O. w części dotyczącej ustaleń zawartych w punktach III i 5 oraz orzekł o wydaniu orzeczenia na stałe i konieczności zaopatrzenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze oraz pomoce techniczne, ułatwiające funkcjonowanie K. M. według zaleceń lekarza specjalisty.

K. M. w odwołaniu z dnia 20 maja 2013 roku zakwestionował powyższe orzeczenie Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w W. i wniósł o zachowanie umiarkowanego stopnia niepełnosprawności (k. 1).

W odpowiedzi Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w W. wniósł o oddalenie odwołania. W uzasadnieniu podniósł, iż nie znalazł podstaw do zmiany wydanego orzeczenia, w tym zaliczenia K. M. do grona osób o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności i uznał za zasadne przekazanie sprawy do dalszego rozpoznania przez tut. Sąd (k. 4).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W sprawie bezspornym jest, iż K. M. orzeczeniem z dnia 12 listopada 2012 roku (nr (...)) został zaliczony przez Powiatowy Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w O. do grona osób niepełnosprawnych z lekkim stopniem niepełnosprawności. Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w W. w dniu 18 kwietnia 2013 roku wydał orzeczenie (nr sprawy (...)), w którym w tym zakresie utrzymał w mocy orzeczenie Powiatowego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w O. w całości.

Z decyzją organu uprawnionego do orzekania o stopniu niepełnosprawności nie zgodził się K. M., podnosząc iż stan jego zdrowia uzasadnia do zaliczenia go do grona osób posiadających umiarkowany stopień niepełnosprawności.

Zgodnie z treścią art. 278 § 1 kpc w wypadkach wymagających wiadomości specjalnych sąd po wysłuchaniu wniosków stron co do liczby biegłych i ich wyboru może wezwać jednego lub kilku biegłych w celu zasięgnięcia ich opinii.

Celem zweryfikowania zasadności orzeczenia i twierdzeń odwołującego postanowieniem z dnia 1 lipca 2013 roku Sąd dopuścił dowód z pisemnej opinii biegłego sądowego z zakresu chorób oczu w celu ustalenia m.in., czy odwołujący K. M. jest osobą niepełnosprawną, a jeżeli tak to do jakiego stopnia niepełnosprawności zalicza się (k. 5).

Zgodnie z opinią biegłego lekarza sądowego dr n. med. R. S. – specjalisty chorób oczu z dnia 26 września 2013 roku i 22 października 2013 roku ostrość wzroku odwołującego praktycznie nie zmienia się w ostatnich latach, zwiększyła się natomiast wielkość wady wzroku. Z powodu rozpoznanej jaskry wnioskodawca stale przyjmuje krople przeciwjaskrowe. Jaskra jest schorzeniem nieuleczalnym, ze stałą progresją i pogarszaniem się pola widzenia. Poprawa prawdopodobnie nie nastąpi i niepełnosprawność w stopniu umiarkowanym ma charakter trwały. U odwołującego znacznie pogorszyła się wartość korekcji okularowej, przy której ostrość wzroku jest osiągnięta. Obecnie, aby móc się sprawnie poruszać i wykonywać niezbędne czynności związane z egzystencją bezwzględnie wymaga stosowania korekcji -18,0 dioptrii. Jest to duża korekcja, z którą związanych jest szereg komplikacji, bowiem okulary korekcyjne tej wielkości są niewygodne, znaczenie zawężają pole widzenia, dają tzw. efekt pryzmatalny (k. 16, k. 29).

Obecnie K. M. nosi soczewki – 21,5 dioptrii, jest na tzw. rencie inwalidzkiej oraz wymaga pomocy zarówno w domu jak i w zakładzie pracy chronionej (zeznania odwołującego k. 50).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, w tym o wskazaną powyżej dokumentację znajdującą się w aktach sprawy i Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w W. oraz w oparciu o zeznania K. M. i sporządzoną opinię biegłego lekarza sądowego dr n. med. R. S. – specjalisty chorób oczu, której ustalenia faktyczne Sąd przyjął za własne.

Sąd zważył, co następuje:

Art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 roku o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. Nr 123, poz. 776 ze zm., tekst jednolity Dz. U. z 2008 roku, Nr 14, poz. 92) stanowi, że ustala się trzy stopnie niepełnosprawności, które stosuje się do realizacji celów określonych ustawą:

- 1)znaczny;
- 2)umiarkowany;
- 3)lekki.

Zgodnie z art. 4 ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych:

ust. 1. Do znacznego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej i wymagającą, w celu pełnienia ról społecznych, stałej lub długotrwałej opieki i pomocy innych osób w związku z niezdolnością do samodzielnej egzystencji.

ust. 2. Do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej lub wymagającą czasowej albo częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych.

ust. 3. Do lekkiego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę o naruszonej sprawności organizmu, powodującej w sposób istotny obniżenie zdolności do wykonywania pracy, w porównaniu do zdolności, jaką wykazuje osoba o podobnych kwalifikacjach zawodowych z pełną sprawnością psychiczną i fizyczną, lub mająca ograniczenia w pełnieniu ról społecznych dające się kompensować przy pomocy wyposażenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze lub środki techniczne.

ust. 4. Niezdolność do samodzielnej egzystencji oznacza naruszenie sprawności organizmu w stopniu uniemożliwiającym zaspokajanie bez pomocy innych osób podstawowych potrzeb życiowych, za które uważa się przede wszystkim samoobsługę, poruszanie się i komunikację.

Sąd swoje rozstrzygnięcie oparł na rzetelnej i przekonywującej opinii biegłego lekarza sądowego dr n. med. R. S. – specjalisty z zakresu chorób oczu z dnia 26 września 2013 roku i 22 października 2013 roku.

W ocenie Sądu opinia biegłego sądowego jest wiarygodna, jasna i rzeczowa. Została sporządzona przez specjalistę z zakresu schorzenia rozpoznanego u K. M., po dogłębnej analizie całej dokumentacji medycznej oraz dodatkowo po przeprowadzeniu przez biegłego badania lekarskiego odwołującego. Biegły przekonywująco i szczegółowo uzasadnił swoje stanowisko zawarte w opinii, jak również odniósł się do przedłożonej dokumentacji lekarskiej i dodatkowego stanowiska Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w W.. Biorąc powyższe pod uwagę, w ocenie Sądu wszystkie okoliczności dotyczące sprawy zostały wyjaśnione treścią opinii biegłego.

Opinię biegłego sądowego jako logiczną i wyczerpującą, Sąd uznał za podstawę merytorycznego rozstrzygnięcia, przyjmując zawarte w niej ustalenia za własne.

Sąd na podstawie art. 316 § 1 kpc wydał wyrok, biorąc za podstawę stan rzeczy istniejący w chwili zamknięcia rozprawy.

W świetle poczynionych powyżej ustaleń faktycznych, w tym na podstawie opinii biegłego, w ocenie Sądu należy zaliczyć K. M. do osób o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności.

Mając na uwadze powyższe, Sąd na podstawie art. 477⁽¹⁴⁾ § 2 kpc w zw. z art. 3 oraz 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 roku o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. Nr 123, poz. 776 ze zm., tekst jednolity Dz. U. z 2008 roku, Nr 14, poz. 92) zmienia zaskarżone orzeczenie Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w W. z dnia 18 kwietnia 2013 roku Nr(...) oraz poprzedzające je orzeczenie Powiatowego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w O. z dnia 12 listopada 2012 roku nr(...) w ten sposób, że zalicza K. M. do osób o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności.